

نگاهی به

دانشنامه ادب فارسی

آن را تصحیح و تکمیل کرد. در ضمن می‌باید در تألیف مدخلهای، مواردی را که غلو و اغراق شده یا به مسئله مهمی که نوجه‌ی شده است، تصحیح کرد و در نگارش آن راه اعتدال پیش گرفت. کثرت صفحات و تعدد مقالات، امکان بررسی دقیق دانشنامه ادب فارسی را می‌سوز نمی‌سازد. بنابراین، آنچه از مجلدات چهارگانه این کتاب گفته می‌آید به اختصار و به حکم قل و دل است. صفحات این دانشنامه همانند دیگر دانشنامه‌ها و دایرةالمعارف‌ها، در حال انتشار، به ندرت به آنها ستون دارد که هر ستون در ۸ سانتی‌متر حروف‌چینی شده است. بنابراین، وقتی از مقالات و تعداد سطرهای آن یاد می‌شود منظور تعداد سطرهای در یک ستون است.

جلد یکم: آسیای مرکزی

از آنجا که این جلد با ویراستاری مجدد در مرحله چاپ دوم قرار گرفته و در آن جرح و تعدیلهای فراوانی صورت گرفته است، بهتر است درباره چاپ اول آن به اختصار مطالبی گفت؛ چرا که در چاپ دوم، صورت تکمیلی و اساسی آن ارائه خواهد گردید. از این رو، آنچه درباره چاپ اول از جلد یکم خواهیم گفت به قرار ذیل است:

جلد یکم با ۹۹۲ صفحه که به قلم ۵۵ نویسنده، مشتمل بر ۲۱۵۷ مدخل است که ۱۲۰۲ مدخل آن، یعنی کمی بیش از نیمی از مقالات این جلد را شش نویسنده تألیف کرده‌اند. آنان عبارتند از: رحیم مسلمانیان قبادیانی (۲۷۴)، هومن عباسپور (۲۵۸ مدخل)، میرزا شکورزاده

به تازگی چهارمین مجلد از دانشنامه ادب فارسی به سربرستی آقای حسن انوشه و تألیف جمعی از پژوهشگران وارد بازار کتاب شده است. این دانشنامه که تاکنون چهار مجلد آن منتشر گردیده است، در حدود ۸۵۷۱ مقاله را در مجموع ۶۵۱۲ صفحه شامل می‌گردد.

ترتیب مدخلهای هر جلد براساس حروف الفباء و هر جلد نیز به طور مستقل از حرف «آ» تا «ی» را دربرمی‌گیرد. این نکته می‌تواند تا حدودی جای خالی حروفی را که دایرةالمعارف‌ها و دانشنامه‌های در حال انتشار، به ندرت به آنها می‌رسند را پر کند.

دانشنامه ادب فارسی (جلد اول، دوم، سوم و چهارم) / به سربرستی حسن انوشه. ناشر: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، قطع بزرگ (۲۸×۲۱ س م).
- جلد یکم: آسیای مرکزی، چاپ اول (۱۳۷۵) ۹۹۲ ص.

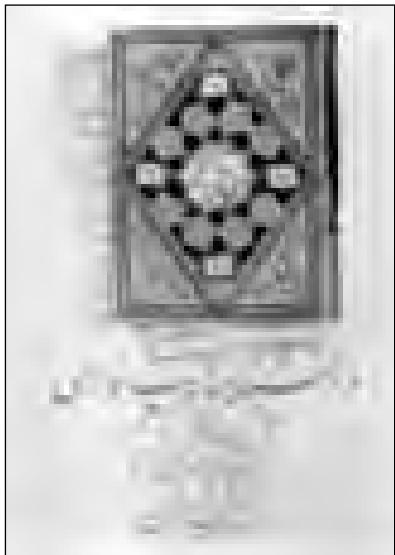
- جلد دوم: فرهنگنامه ادبی فارسی (گزیده اصطلاحات، مضماین و موضوعات ادب فارسی)، چاپ اول (۱۳۷۶)، ۱۵۳۷ ص.

- جلد سوم: ادب فارسی در افغانستان، چاپ اول (۱۳۷۸)، ۱۱۷۶ ص.

- جلد چهارم: ادب فارسی در شبه‌قاره (هنده، پاکستان، بنگلادش)، چاپ اول (تابستان ۱۳۸۰)، ۲۸۰۷ ص.

جلد اخیر مشتمل بر سه بخش است که هر بخش نیز به صورت مستقل منتشر شده است (بخش یکم: آ-ج)، (بخش دوم: ح-ع) و (بخش سوم: غ-ی).

۰ معین الدین محرابی

- مقالات بلند در جلد دوم
در این جلد ۱۷ مقاله بلند وجود دارد که به ترتیب، نام مدخل، نام نویسنده، و تعداد صفحات آن درج می‌گردد.
- اندام عاشق و معشوق / حمیده حجتی، ص ۱۳۴-۱۶۲ (۲۸ ص).
 - اندرزنامه / حسین بزرگر، ص ۱۶۲-۱۷۴ (۱۲ ص).
 - بافته‌ها در ادب فارسی / حمیده حجتی، ص ۱۹۳-۲۲۷ (۳۵ ص).
 - بوهای خوش در ادب فارسی / حمیده حجتی، ص ۲۴۱-۲۶۶ (۲۵ ص).
 - تفسیر قرآن در ادب فارسی / علی اصغر محمدخانی، ص ۳۸۳-۳۹۴ (۱۲ ص).
 - جانورشناسی فارسی / [مشترک]، ص ۴۱۸-۴۶۳ (۴۳ ص).
 - جنگ‌افزارها در ادبیات فارسی / بابک آشینی، ص ۴۷۱-۴۸۵ (۱۵ ص).
 - جواهرنامه / حسین بزرگر، ص ۴۸۶-۴۹۷ (۱۲ ص).
 - رمان: انواع / علی قاسم‌نژاد، ص ۶۴۴-۶۶۲ (۱۹ ص).
 - روزنامه / حسین بزرگر، ص ۶۹۹-۷۲۶ (۲۸ ص).
 - زبان ادبی / هومن عباسپور، ص ۷۴۲-۷۵۶ (۱۵ ص).
 - عرفان و ادب فارسی / سامیه بصیرمژده، ص ۹۵۲-۹۷۶ (۲۵ ص).
 - فقه در ادب فارسی / حسین بزرگر، ص ۱۰۴۳-۱۰۵۶ (۱۴ ص).
 - قرآن در ادب فارسی / سامیه بصیرمژده، ص ۱۰۸۰-۱۱۱۹ (۴۰ ص).
 - گیاهان در ادب فارسی / مهیز اسماعیل پور، ص ۱۱۸۱-۱۲۰۴ (۲۴ ص).
 - می در ادب فارسی / حسین بزرگر، ص ۱۲۹۹-۱۳۲۷ (۲۹ ص).
 - نجوم در ادب فارسی / مهیز اسماعیل پور، ص ۱۳۳۸-۱۳۶۱ (۲۴ ص).
- ۱۷ مقاله فوق، ۴۰۰ صفحه از حجم کتاب را به خود اختصاص داده است که در مجموع در حدود یک چهارم مطالب کتاب را شامل می‌گردد. سه مقاله طولانی نیز عبارتند از: جانورشناسی (۴۳ ص)، قرآن در ادب فارسی (۴۰ ص)، بافته‌ها در ادب فارسی (۳۵ ص).

مقالات کوتاه در جلد دوم
کوتاه‌ترین مدخل این مجلد، مدخلی است با

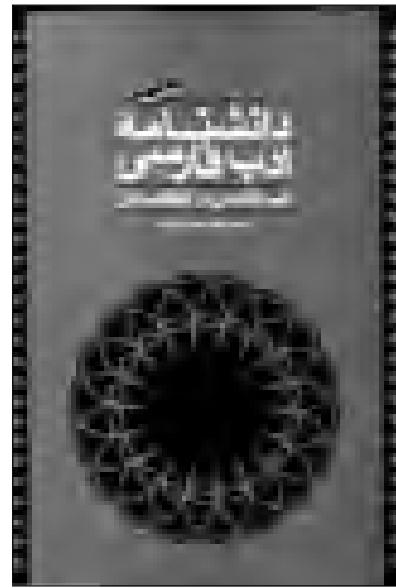
(۲۳۵ مدخل)، عابد شکورزاده (۲۰۴ مدخل)، کورش صفوی (۱۲۸ مدخل)، حسین بزرگر (۱۰۳ مدخل). همچنین یادآور می‌شود که ۳۰۴ مدخل به صورت مشترک تألیف شده است؛ یعنی نویسنده‌گانش بیش از یک نفر بوده‌اند. نویسنده ۱۱۰ مدخل نیز «دانشنامه» اعلام شده است. کم‌کارترین نویسنگان این مجلد، پانزده نویسنده هستند که هر یک بیش از سه، دو یا یک مقاله ارائه نداده‌اند.

جلد دوم: فرهنگنامه ادبی فارسی

سخن درباره این جلد را با درج بخشی از پیشگفتار کتاب آغاز می‌کنیم: «کتابی که در دست دارید فرهنگ‌گونه‌ای است از اصطلاحات شیوه‌های ادبی، مضماین و موضوعات ادب فارسی از طلوع زبان فارسی دری نو تا امروز. این اصطلاحات و موضوعات را می‌توان در سه گروه دسته‌بندی کرد: ۱- آنهایی که در میان فارسی‌گویان پیدا شدند و رواج گرفتند... ۲- آنهایی که از زبانهای دیگر، به ویژه زبان عربی و زبانهای اروپایی به این زبان درآمدند... ۳- آنهایی که مصادیقشان در زبان فارسی بسیار است، اما تا روزگار اخیر ناییدا و بی‌نام بودند یا پژوهشی گسترد و ژرف درباره آنها نشده بود... پارهای اصطلاحات که در این کتاب معرفی شده‌اند لزوماً آنهایی نیستند که در زبان فارسی کاربرد دارند یا مصادیق آنها را در ادب فارسی می‌توان یافت؛ بلکه در ادبیات زبانهای دیگر، به ویژه زبانهای اروپایی پیدا شدند و پس از گذشت روزگاری اندک یا بسیار که محمل خود را از دست دادند به بایکانی فرهنگ‌های ادبی سپرده شدند. اما در متون فارسی، دست کم در آنجا که به معرفی آنها پرداخته‌اند، به زبان فارسی راه یافته و برای بسیاری از ادب‌دوستان و ادب‌پژوهان نامی آشنا شده‌اند.»

جلد دوم با ۱۵۳۷ صفحه به قلم ۴۱ نویسنده، مشتمل بر ۹۴۹ مدخل است که ۶۵۸ مدخل آن، یعنی کمی بیش از دو سوم مقالات توسط پنج تن تأثیف گردیده است. پنج نویسنده یاد شده عبارتند از: هومن عباسپور (۲۶۸ مدخل)، کورش صفوی (۱۴۹ مدخل)، علی قاسم‌نژاد (۱۰۴ مدخل)، محمدرضا ربیعیان (۷۰ مدخل)، امیر صدرنیا (۶۷ مدخل).

نویسنده ۳۱ مدخل بیش از یک نفر بوده‌اند و نویسنده ۲۱ مدخل نیز «دانشنامه» اعلام شده است.

عنوان «صحیح» که با حذف منابع آن دو سطر دارد و چنین است: «صحیح: در اصطلاح عروض، بیتی است که عروض و ضرب (عجز) آن سالم باشد و تغییر نکند.» (ص ۹۱۸).

مدخلهای ذیل نیز هر یک سه سطر دارند:

ادب بحث (ص ۳۲)، اقسام (ص ۱۱۷)، بری (ص ۲۳۶)، رس (ص ۶۳۰)، طرفان (ص ۹۳۴)، محدود (ص ۱۲۳۳)، مزید (ص ۱۲۴۵)، نایره (ص ۱۳۳۷).

مدخلهای ذیل نیز هر یک چهار سطر دارند:

ابتدا (ص ۲۰)، اثرم (ص ۲۵)، افلم (ص ۲۵)، اجم (ص ۲۶)، اخبار (ص ۲۸)، اخرب (ص ۲۹)، ازل (ص ۸۱)، اشترا (ص ۹۹)، انعطاف (ص ۱۷۵)، بحور متفق الارکان (ص ۲۲۹)، تضریس (ص ۳۷۱)، تعسف (ص ۳۷۹)، جم (ص ۴۶۸)، حنو (ص ۵۲۶)، سالم (ص ۷۷۸)، مخبول (ص ۱۲۳۲)، مذال (ص ۱۲۴۰)، مریع (ص ۱۲۴۱)، مرفل (ص ۱۲۴۴)، مسبیغ (ص ۱۲۴۶)، مطموس (ص ۱۲۵۴)، معتمد (ص ۱۲۵۶)، مقصور (ص ۱۲۶۴)، مکفوف (ص ۱۲۶۶).

شایسته است در مدخلهای از این دست که خالی از توضیح و تشریح است و در آن راهی جز ایجاز پیوده نشده است - آن هم ایجازی که فقط در فرهنگهای لغت دیده می شود - بازنگری دوباره صورت گیرد تا این مدخلها در چاپهای بعدی از قالب لغتنامه‌ای خود خارج شوند و در قالب و سبک کتابهای دانشنامه‌ای قرار گیرند. به عبارت دیگر، درست است که مهترین وظیفه دانشنامه‌ها، دادن سرشنسته هر موضوع به دست خواننده است نه استیفای آن، با این حال لازم است برای استفاده بیشتر مقالات کوتاهی که در این دانشنامه ارائه گردیده است، مجدداً بازنگری شود تا از اجمال به تفضیل برسد و بر شواهد آن افروزد شود.

مقالاتی که در آنها حق مطلب ادا نشده است

با اینکه متن برخی از مدخلها در حد متوسط است، حق مطلب ادا نشده است. نمونه آن مدخلی است با عنوان «خواننامه». این مقاله که در حدود سه صفحه کتاب را به خود اختصاص داده است، اگر با دقیق بیشتری تأثیر می شد، می بایست درباره پیشوای جنبش حروفیه یعنی فضل الله نعیمی که با خوابگزاری و تألیف کتاب نوم نامه به جایگاه اجتماعی خاصی رسیده بود نیز مطالبی بیان دارد؛ و ضمن آن از تعبیر خواب و نقش آن در تحولات اجتماعی دوره‌هایی از تاریخ ایران بعد از اسلام و نیز جایگاه خوابگزاران در دربارها ...

سخن به میان آورد.

جای خالی برخی از مدخلها در جلد دوم با اینکه این کتاب با مدخلهای متنوعی که در بیان اصطلاحات و مضامین ادبی ارائه کرده، حق مطلب را بیان داشته است، با این حال به نظر می رسد که ارائه مدخلهای ذیل نیز می توانست بر غنای کتاب بیفزاید:

ادبیات انقلاب، ادبیات تجاری، ادبیات دیوارنویسی، ادبیات دیوانی، باغ در ادب فارسی، رودها و دریاها در ادب فارسی، پیامبران در ادب فارسی، امامان در ادب فارسی، حروف در ادب فارسی، اعداد در ادب فارسی.

جلد سوم: ادب فارسی در افغانستان

سخن درباره این جلد را با درج بخشی از پیشگفتار کتاب آغاز می کنیم: «در دانشنامه از کسانی که از آنها با نسبت افغان یاد می شود به قومیشنان اشاره دارد نه ملیت آنها. دانشنامه در نظر دارد که شرح حال مدموحان شعر فارسی و کسانی را که اثری به آنها پیشکش شده است بیاورد. از این رو، زندگینامه شاهان، امیران و دولتمردانی آمده که خود دستی در ادب نداشتند. اما چون در گذشته کمایش تنها ناشر آثار شعر و نویسندهان بودند، شرح حال آنها، اشعاری که در مدحشان گفته شده و نام آثاری که به آنها اتحاف گردیده در کتاب آمده است. با این همه در مواردی اندک به شرح حال شاهانی برمی خوریم که شعری نیز در مدحشان نگفتند یا اصلاً به شعر و علماً التفاتی نداشتند. اما برای این که خوانندگان کتاب حاضر درک و دریافتی از تاریخ افغانستان نیز داشته باشند، از نام آنها نیز مدخلی ساخته ایم و از احوالشان شرحی کوتاه در کتاب آورده ایم.»

جلد سوم با ۱۱۷۶ صفحه به قلم ۴۶ نویسنده، مشتمل بر ۱۴۴۸ مدخل است. تن از این نویسندهان با بیش از ده مقاله، نویسندهان اصلی و ۲۵ تن با کمتر از ده مقاله، همکاران دانشنامه یاد شده‌اند.

۹۳۴ مدخل یعنی در حدود دو سوم مقالات این جلد را شش نویسنده تألیف کرده‌اند. آنان عبارتند از: حسین بزرگ (۲۶۶ مدخل)، تاج الدین نوش آبادی (۱۷۷ مدخل)، اختر رسولی (۱۳۱ مدخل)، حمیده حجتی (۱۲۹ مدخل)، افسانه جهان‌تاب (۱۲۳ مدخل)، بابک آتشین‌جان (۱۰۸ مدخل).

همچنین یادآور می شود که نگارش ۲۴۷ مدخل نیز به عهده «دانشنامه» بوده است.

شاعر افغانستانی. در هرات می‌زیست. شاعری درویش خو و وارسته بود. اشعارش بی‌تكلف و قلندرانه است.» (ص ۳۹۸).

- «عقل نامه، مثنوی کوتاهی در ۲۴۰ بیت، سروده سنای غزنوی. این مثنوی را سنای خاطب به باد سروده و آن را توصیف کرده است.» (ص ۷۰۴).

- «نظر محمد کاکر، زنده حدود ۱۳۳۰ ق، شاعر افغانستانی. در زنگی آباد قندهار می‌زیست. به فارسی و پشتو شعر می‌سرود و به هر دو زبان دیوان شعر داشته است.» (ص ۱۰۵۸).
مدخلهایی که هر یک چهار سطر دارند:
کاشفی بدخشانی (ص ۸۱۴)؛ زر ریس غزنوی (ص ۴۸۰).

مدخلهایی که هر یک پنج سطر دارند: بابی بلخی (ص ۱۴۶)، جدید توخی (ص ۲۷۵)، جواد هروی (ص ۲۹۵)، حاکی هروی (ص ۳۰۹)، رضایی کابلی (ص ۴۳۵)، رونقی بدخشانی (ص ۴۷۳)، زایر (ص ۴۸۰)، سروری کابلی (ص ۵۱۲)؛ مایل (ص ۸۵۶)، مژده (ص ۹۴۰)، معزی هروی (ص ۹۷۲)، میلاد (ص ۱۰۲۳)، ناصر بلخی (ص ۱۰۳۷)، ندا (ص ۱۰۴۷)، یقینی هروی (ص ۱۱۲۱)، یوسف کروخی (ص ۱۱۲۷).
مدخلهایی که هر یک شش سطر دارند:

اسمی هروی (ص ۸۳)، اصلی کابلی (ص ۹۳)، افضلی (ص ۹۹)، ایمای هروی (ص ۱۴۲)، پریشان (ص ۲۰۲)، تذکرة النساء (ص ۲۵۳)، ترابی (ص ۲۵۴)، دری درانی (ص ۳۹۸)، ذاکر (ص ۴۱۹)، ذوقی دروازی (ص ۴۲۰)، راجی (ص ۴۲۲)، رحم دل کابلی (ص ۴۳۱)، سرخوش هروی (ص ۵۱۱)، سردار عباس خان (ص ۵۱۱)، شهاب الدین هروی (ص ۵۹۳)، عاری دروازی (ص ۶۵۴)، عنایت الله هروی (ص ۷۲۰)، غلام محمد ختک (ص ۷۳۴)، فایق مدرسی (ص ۷۵۰)، فرحت کابلی (ص ۷۵۸)، فرید (ص ۷۷۳)، فضلی هروی (ص ۷۸۰)، قبولی قندوزی (ص ۸۰۱)، قدسی هروی (ص ۸۰۲)، قطبی (ص ۸۰۴)، فخر الدین ننگرهای (ص ۸۰۵)، گوهر کابلی (ص ۸۴۳)، محروم (ص ۸۸۲)، معطر آخوندزاده (ص ۹۷۲)، ملک (ص ۹۸۱)، منصور هروی (ص ۹۸۳)، میر صاحب هروی (ص ۱۰۱۵)، نایغ (ص ۱۰۲۹)، ناجی (ص ۱۰۲۹)، نصرالله کاکر (ص ۱۰۵۲)، نظام انصاری (ص ۱۰۵۸).

كتاب و مدخلهای آن در جلد سوم دانشنامه در جلد سوم دانشنامه در حدود ۱۵۰ مدخل به

مقالات بلند در جلد سوم

در این جلد ۱۵ مقاله بلند وجود دارد که به ترتیب، نام مدخل، نام نویسنده، و تعداد صفحات آن درج می‌گردد.

- احمد شاه درانی / حسین بزرگر، ص ۵۶-۴۸ (۹ ص).

- امان الله خان محمد زایی / حسین بزرگر، ص ۱۱۴-۱۲۲ (۹ ص).

- پشتون: زبان / عبدالرحیم بهروزیان، ص ۲۰۳-۲۲۶ (۲۴ ص).

- جمال الدین اسدآبادی / افسانه جهانتاب، ص ۲۸۰-۲۹۱ (۱۲ ص).

- داستان نویسی در افغانستان / مهیبیز اسماعیلپور، ص ۳۸۲-۳۹۱ (۱۰ ص).

- دوست محمدخان محمدزادی / حسین بزرگر، ص ۴۰۰-۴۰۸ (۹ ص).

- روزنامه‌نگاری در افغانستان / مهیبیز اسماعیلپور، ص ۴۴۰-۴۶۸ (۲۹ ص).

- شجاع درانی / حسین بزرگر، ص ۵۶۵-۵۷۵ (۱۰ ص).

- ظاهرشاه محمدزادی / حسین بزرگر، ص ۶۳۹-۶۴۷ (۹ ص).

- مثنوی معنوی / سامیه بصیرمژده، ص ۸۷۰-۸۷۲ (۱۱ ص).

- عبدالرحمان خان محمدزادی / حسین بزرگر، ص ۶۶۵-۶۷۳ (۹ ص).

- فرجی سیستانی / تاج الدین نوش آبادی، ص ۷۶۰-۷۶۸ (۹ ص).

- محمودشاه هوتكی غلزی / حسین بزرگر، ص ۹۱۳-۹۲۱ (۹ ص).

- مولوی / سامیه بصیرمژده، ص ۱۰۰۵-۱۰۱۴ (۱۰ ص).

- هرات: مکتب ادبی / محمدرضا ریعیان، ص ۱۰۹۹-۱۱۰۸ (۱۰ ص).

۱۵ مقاله فوق ۱۸۳ صفحه از حجم کتاب را به خود اختصاص داده است که در مجموع در حدود یک ششم مطالب کتاب یا به عبارت دقیقتر ۱۵/۵۶ درصد را شامل می‌شود. سه مقاله بلند عبارتند از: روزنامه‌نگاری در افغانستان (۲۹ ص)، پشتون: زبان (۲۴ ص)، مولوی (۱۴ ص).

مقالات کوتاه در جلد سوم

کوتاهترین مدخلهای این مجلد عبارتند از: «درویش اویهی»، «عقل نامه» و «نظر محمد کاکر» که با حذف منابع آن، هر یک سه سطر دارند. متن هر یک از این سه مدخل چنین است: «درویش اویهی، محمد، درگذشت ۱۳۶۰ ق،

آن جا برآمدند، اما تولید ادبی آنها در شبے قاره بوده است. بی‌گمان شرح حال و نمونه آثار بسیاری از کسانی که در ادب فارسی صاحب اثری بوده‌اند از دست افتاده است. اما این از سر غفلت یا تعاف نبوده است، بلکه بیشتر از آن جهت بوده که منابعی که در دسترس ما بوده بیش از این وفاوی به مقصود نمی‌کردند.

بنابراین، در اینجا ناگزیریم کاستن از دامنه کاستیها را به چاپهای آینده حواله کنیم... ادب فارسی در شبے قاره چنان ژرفایی دارد که با کتاب ناقص مانمی‌توان آن را نشان داد.

جلد چهارم با ۲۸۰۷ صفحه به قلم ۴۵ نویسنده، مشتمل بر ۴۰۱۷ مدخل است که ۲۳ تن از این نویسنده‌گان با بیش از ده مقاله نویسنده‌گان اصلی و ۷۲ تن با کمتر از ده مقاله همکاران دانشنامه به شمار می‌روند.

۲۹۷۱ مدخل یعنی در حدود سه چهارم مقالات این مجلد را شش نویسنده تألیف کرده‌اند. آنان عبارتند از: حسین بزرگر (۱۴۸۲)، اختر رسولی (۴۹۲ مدخل)، مژگان فتح‌نیا مدخل)، طبری (۳۲۵ مدخل)، افسانه جهان تاب (۲۵۲ مدخل)، حمیده حجتی (۲۳۳ مدخل)، جواد شریفی (۱۸۹ مدخل).
چنانکه مذکور افتاد ۱۳۸۲ مدخل را حسین بزرگر تألیف کرده است که درواقع بیش از یک سوم مقالات این مجلد، تألیف شده است.
نگارش ۱۷۸ مدخل نیز به عهده «دانشنامه» بوده است.

مقالات بلند در جلد چهارم

- در این جلد ۲۳ مقاله بلند وجود دارد که به ترتیب، نام مدخل، نام نویسنده و تعداد صفحات آن درج می‌گردد.
- اردو: زبان / حمیده حجتی، ص ۱۶۵ - ۱۸۰ (۱۵ ص).
- انجمنهای ادبی فارسی در شبے قاره / حمیده حجتی، ص ۲۸۵ - ۲۹۵ (۱۱ ص).
- انسان‌نویسی فارسی در شبے قاره / تاج‌الدین نوش‌آبادی، ص ۲۹۷ - ۳۴۲ (۴۶ ص).
- اورنگ زیب / حمیده حجتی، ص ۳۶۰ - ۳۷۳ (۱۳ ص).
- بلوچی / مهیب‌اسماعیل‌پور، ص ۴۶۲ - ۴۸۲ (۲۱ ص).
- بنگالی / عبدالقدیر هاشمی، ص ۴۸۵ - ۵۰۲ (۱۸ ص).
- بیدل دهلوی / حمیده حجتی، ص ۵۴۱ - ۵۶۲ (۲۱ ص).

کتاب اختصاص داده شده است که این خود اهمیت این کتابها را از نظر دانشنامه می‌رساند، با این حال:

- با اینکه برخی از کتابها اهمیت خاصی ندارند، برای آنها مدخل ساخته شده است؛ همچون: «اگر ندیدی باور مکن» (ص ۱۰) و «فراز برج خاکستر» (ص ۷۵۸) که هر دو مجموعه طنز است.

با اینکه برای برخی از کتابها مدخل ساخته شده است در بخش پایانی کتاب که «گزیده کتابشناسی» عنوان دارد به آنها اشاره نشده است؛ همچون: «اگر ندیدی باور مکن» (ص ۱۰۵)، «تحفه سنجی» (ص ۲۵۳)، «فیه مافیه» (ص ۷۹۳)، «لب لباب مثنوی» (ص ۸۴۸)، «نشاء القدس» (ص ۱۰۵۰ - ۱۰۵۱) و «تقد النصوص» (ص ۱۰۶۱).

همچنین از حدود ۱۵۰ مدخلی که به کتاب اختصاص داده شده است، در حدود ۲۵ عنوان مستند به اصل کتاب نیست.

- «پرده‌نشیان سخنگوی» کتابی است که به کرات به آن استناد شده و مدخلی نیز برای آن ساخته شده است. با این حال، خود کتاب در شمار مأخذ این مدخل به شمار نیامده است (ص ۲۰۱ - ۲۰۲).

- در مدخل «تحفه الجیب» (ص ۲۵۲ - ۲۵۳) که یکی از آثار فیض محمد کاتب هزاره است به اصل سند استناد نشده است؛ ولی در بخش گزیده کتابشناسی آمده است: «تحفه الحبیب»، فیض محمد کاتب هزاره، نسخه خطی در فهرست نسخ خطی آرشیف ملی افغانستان».

جای خالی برخی از مدخلها در جلد سوم به نظر می‌رسد ارائه مدخلهای ذیل می‌توانست بر غنای کتاب بیفزاید:
چاپ و چاپخانه در افغانستان، دانشکده ادبیات کابل، کتاب و کتابخانه در افغانستان، مدارس و مکتبخانه‌ها در افغانستان، کتابهای آموزشی در افغانستان.

جلد چهارم: ادب فارسی در شبے قاره
در پیشگفتار این جلد آمده است: «کتاب حاضر که قطره‌ای از اقیانوس هند است، تنها به ادب فارسی در شبے قاره بسته نکرده، بلکه شعر و ادب مهاجرت را نیز در نظر داشته است. از این روی، به نام شاعران، نویسنده‌گان، فقیهان، متكلمان و دولتمردانی برمی‌خوریم که در جایی بیرون هند، به ویژه ایران و توران زاده شدند و در

- «شفق، هفته‌نامه‌ای به زبان فارسی که در سال ۱۸۸۰ م. در حیدرآباد دکن منتشر شده است. مدیریت این هفته‌نامه را شخصی به نام سید حسن رضوی به عهده داشته است.» (ص ۱۵۱۸).
- «قیام، نشریه سیاسی به فارسی بر خدم حکومت ایران که ارگان محصلان و دانشجویان ایرانی مقیم هند بود و در ۱۳۵۶ ش. در هند منتشر شده است.» (ص ۲۰۵۸).
- مدخلهایی که هر یک چهار سطر دارند: احسنی بتالوی (ص ۱۰۰)، اظهر دهلوی (ص ۲۱۸)، البشارت (ص ۴۵۳)، بنی رام (ص ۴۸۵)، پورن چند (ص ۶۱۰)، پیوند دوستی (ص ۶۱۵)، حافظ (ص ۹۲۷، عترت (ص ۱۷۵۲)، مهدی کشمیری (ص ۲۴۶۹)، واعظا (ص ۲۶۴۳) مدخلهایی که هر یک پنج سطر دارند: اشکی کشمیری (ص ۲۳۳)، بلیغ (ص ۴۸۳)، بی‌خود کشمیری (ص ۵۳۸)، تحسین پانی پتی (ص ۷۲۰)، جلیس دهلوی (ص ۸۷۸)، حجاب قزوینی (ص ۹۵۶)، ذکا (ص ۱۲۰۳)، راستی (ص ۱۲۲۰)، رشدی (ص ۱۲۴۹)، سنتیز (ص ۱۳۵۶)، شامل لکنوبی (ص ۱۴۵۵)، شاهیوسف (ص ۱۴۹۳)، صبحی کشمیری (ص ۱۵۹۱)، عالی اکبرآبادی (ص ۶۷۸)، فارسی اخبار (ص ۱۹۱۴)، فخر امن آبادی (ص ۱۹۴۴)، قیصری نامه (ص ۲۰۵۹)، لامی اکبرآبادی (ص ۲۱۳۵)، محشر بدایونی (ص ۲۱۹۲)، مخبر الاولیا (ص ۲۳۱۳)، مفید عام (ص ۲۴۰۹)، منصورالدین (ص ۲۴۳۴)، هیراچند (ص ۲۷۳۵).
- جای خالی برخی از مدخلهای در جلد چهارم
 - لازم بود برای برخی از کتابها که بخش قابل توجهی از مطالب آن درباره شبه قاره هند است و در دانشنامه نیز به دفعات به آنها استناد شده است، مدخلی گشوده می‌شد از آن جمله: تاریخ تذکره‌های فارسی اثر احمد گلچین معانی، تاریخ روزنامه‌نگاری ایرانیان و دیگر پارسی نویسان اثر دکتر ناصرالدین پروین.
 - ارائه مدخلهای ذیل نیز می‌توانست بر غنای کتاب بیفزاید:
- چاپ و چاپخانه در شبه قاره، ادبیات فارسی در مراکز علمی شبه قاره، کتاب و کتابخانه در شبه قاره، مدارس و مکتبخانه‌ها در شبه قاره.

- پژوهشی نویسی فارسی در شبه قاره / حمیده حاجتی، ص ۵۹۵-۵۷۸ (۱۸ ص).
 - تذکره‌نویسی فارسی در شبه قاره / محمد رضا ربیعیان، ص ۷۴۳ - ۷۶۰ (۱۸ ص).
 - تاریخ نویسی فارسی در شبه قاره / مهیب‌اسماعیل‌پور، ص ۶۳۹ - ۷۰۳ (۶۵ ص).
 - ترجمه فارسی در شبه قاره / جواد شریفی، ص ۷۶۳ - ۷۸۷ (۲۵ ص).
 - حافظ در شبه قاره / مهیب‌اسماعیل‌پور، ص ۹۴۰ - ۹۲۷ (۱۴ ص).
 - داستان سرایی و داستان نویسی در شبه قاره / حسین بزرگر، ص ۱۱۱۶ - ۱۱۴۵ (۳۰ ص).
 - دستورنويسي فارسی در شبه قاره / حمیده حاجتی، ص ۱۱۷۴ - ۱۱۸۳ (۱۰ ص).
 - روزنامه‌نگاری فارسی در شبه قاره / یوشع مرتضوی، ص ۱۲۸۷ - ۱۲۸۲ (۱۶ ص).
 - سعدی در شبه قاره / حمیده حاجتی، ص ۱۳۸۶ - ۱۳۹۸ (۱۳ ص).
 - شاه چهان گورکانی / حمیده حاجتی، ص ۱۴۶۱ - ۱۴۷۰ (۱۱ ص).
 - شاهنامه در شبه قاره / حمیده حاجتی، ص ۱۳۷۴ - ۱۳۸۷ (۱۴ ص).
 - صائب تبریزی / حمیده حاجتی، ص ۱۵۶۵ - ۱۵۷۵ (۱۱ ص).
 - غالب دهلوی / حمیده حاجتی، ص ۱۸۵۴ - ۱۸۶۳ (۱۰ ص).
 - فرهنگ‌نویسی فارسی در شبه قاره / تاج‌الدین نوش‌آبادی، ص ۲۵۹۸-۲۵۸۱ (۱۷ ص)
 - نقدویسی بر آثار ادبی در شبه قاره / مهیب‌اسماعیل‌پور، ص ۲۵۸۱ - ۲۵۹۸ (۱۸ ص).
 - هندی: سبک / حمیده حاجتی، ص ۲۷۰۷ - ۲۷۳۳ (۲۷ ص).
- ۲۳ مقاله فوق ۴۶۲ صفحه از حجم کتاب را به خود اختصاص داده است که در مجموع در حدود یک ششم مطالب کتاب یا به عبارت دقیقتر ۱۶/۴۵ درصد را شامل می‌گردد. همچنین سه مقاله بلند عبارتند از: تاریخ نویسی فارسی در شبه قاره (۶۵ ص)، انسان‌نویسی فارسی در شبه قاره (۴۶ ص)؛ داستان‌سرایی و داستان نویسی در شبه قاره (۳۰ ص).

مقالات کوتاه در جلد چهارم

کوتاهترین مدخلهای این مجلد عبارتند از: «شفق» و «قیام» که با حذف منابع آن، هر یک سه سطر دارند. متن هر یک از این دو مدخل چنین است: